

ВІДЧУВАТИ СЕБЕ САМОТНІМ СКЛАДНО, АЛЕ НОРМАЛЬНО

Ми всі час від часу відчуваємо себе самотніми. І хоч частіше це почуття ми оцінюємо як негативне, стан самотності є абсолютно нормальним та природним.

Оскільки нервова система кожної людини унікальна, то і потреба в інтенсивності контакту і близькості також у всіх різна.

Відчуття самотності буває **об'єктивним** та **суб'єктивним**

Самотність об'єктивна — це коли з нами за різних обставин немає тих, хто нам близький. Наприклад, коли ми переїхали в інше місце і адаптуємося до нових умов, коли ми пережили втрату, коли немає поруч тих, хто нас підтримує і любить, коли ми розділені з тими, хто нам дорогий.

В такі моменти ми підтримуємо себе спогадами і намагаємось відчувати зсередини тепло близьких нам людей.

Особливо в вихідні та свята відчуття самотності може загострюватись. І нам може хотітись плакати, злитись, усамітнюватись чи, навпаки, намагатись бути з іншими.

Це все природно. І дозволяти собі приймати в своє життя новий досвід та нових людей також.

Самотність суб'єктивна

Поруч з нами може бути багато людей, які нас люблять і яким ми не байдужі, але ми можемо відчувати себе дуже самотніми.

На нашу здатність відчувати близькість з іншими впливає багато факторів: загальна втома, попередній досвід контактів та розчарувань, рівень впевненості в собі. Ми можемо не вірити в те, що хтось нас може по-справжньому любити та цінувати.

Як підтримати себе

Усвідомлюйте
та дозволяйте
собі проживати
емоції

Вивчайте себе,
дослідіть свої
цінності та
переконання

Конфронтуйте
з голосом
самотності та
невпевненості

Просіть по
допомогу та
приймайте її

Ведіть
щоденник

Як підтримати себе

Заздалегідь
плануйте
вихідні чи
святкові дні

Знайдіть те,
в чому ви могли
б бути корисні
для інших

Не підміняйте
справжню близькість
поведінкою та
звичками, які можуть
зашкодити

Досліджуйте світ
навколо — нові
хобі, вивчення
мови, подорож
до нового місця

Чим більше рівень стресу —
тим більш самотніми ми
можемо почуватися.

І саме в цей час нам важливо
конфронтувати з «голосом
самотності», що всередині
може нас переконувати, що
«я нікому не буду потрібен»
та наважитись казати
цьому голосу
«я варта/ий найкращого».

Придивляйтесь до тих, хто є поруч. Коли ми дивимось через «фільтр самотності», ми не помічаємо тих, хто саме в цей час щиро з нами.

Ми також можемо почуватися самотніми, коли люди, що поруч з нами не знають про наші справжні потреби. І саме тому, що вони їх не розуміють — не можуть задовольнити.

Запитайте себе

А що я роблю, щоб вибратись з пастки самотності? Іноді, нам потрібні зусилля, щоб проаналізувати: чи відмовляємось ми від контактів, чи проявляємо ми повагу та вдячність до інших, чи є ми тими друзями, яких хотілось би мати для себе самого, чи кажу я про те, що мені насправді потрібно. Іноді на це немає сил, і тоді важливо звертатись за допомогою психолога.

